

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю „Атем“ в особі ліквідатора Ковези А.І. щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 35 Господарського процесуального кодексу України

м. К и ї в
4 листопада 2014 року
№ 93-у/2014

Справа № 2-82/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бринцева Василя Дмитровича – головуючого,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича – доповідача,
Касмініна Олександра Володимировича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Мельника Миколи Івановича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю „Атем“ в особі ліквідатора Ковези А.І. щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 35 Господарського

процесуального кодексу України (далі – Кодекс), згідно з якими обставини, встановлені рішенням суду у господарській, цивільній або адміністративній справі, що набрало законної сили, крім встановлених рішенням третейського суду, не доказуються при розгляді інших справ, у яких беруть участь ті самі особи або особа, щодо якої встановлено ці обставини.

Заслухавши суддю-доповідача Запорожця М.П. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – товариство з обмеженою відповідальністю „Атем“ в особі ліквідатора Ковези А.І. (далі – Товариство) – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини третьої статті 35 Кодексу, а саме:

1) словосполучення „обставини, встановлені рішенням суду“ в аспекті питання, чи йдеться про обставини, що встановлені і в мотивувальній, і в резолютивній частинах судового рішення чи окремо у мотивувальній або резолютивній його частинах;

2) словосполучення „не доказуються при розгляді інших справ“ в аспекті таких питань:

– чи означає, що обставини, встановлені рішенням суду у господарській справі під час розгляду однієї справи, є преюдиціальними при розгляді інших справ, в яких беруть участь ті самі особи, щодо яких встановлено ці обставини;

– чи мають преюдиціальні обставини (факти) в господарському процесі загальнообов'язкове значення та імперативні юридичні наслідки для іншої справи (вирішення спору);

– чи означає, що обставини, встановлені рішенням суду у господарській, цивільній або адміністративній справі, що набрало законної сили, крім встановлених рішенням третейського суду, не доказуються при розгляді інших справ, у яких беруть участь ті самі особи або особа, щодо якої встановлено ці обставини, мають преюдиціальне значення тільки у справах між тими самими особами чи обов'язково й за однакових юридично значимих обставин справи (аналогічного предмета спору).

На думку автора клопотання, необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень Кодексу обумовлена неоднозначним їх застосуванням судами України.

Як стверджує суб'єкт права на конституційне звернення, така неоднозначність призвела до порушення конституційного права Товариства на захист власності, гарантованого частиною третьою статті 41 Конституції України, та права на підприємницьку діяльність, передбаченого статтею 42 Основного Закону України.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у зв'язку з прийняттям Третьою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 21 жовтня 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні має зазначатися обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Законом України „Про внесення зміни до статті 35 Господарського процесуального кодексу України щодо підстав звільнення від доказування“ від 17 квітня 2014 року № 1226–VII (Голос України, 2014 р., 7 травня), який набрав чинності 8 травня 2014 року (далі – Закон № 1226), статтю 35 Кодексу викладено у новій редакції.

З аналізу долучених до конституційного звернення копій судових рішень вбачається, що вони прийняті на підставі положень частини другої статті 35 Кодексу, що діяли до внесення змін Законом № 1226.

Таким чином, суб'єкт права на конституційне звернення не довів неоднозначного застосування судами України положень частини третьої статті 35 Кодексу в редакції Закону № 1226, чим не дотримав вимог статей 42, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“. Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням товариства з обмеженою відповідальністю „Атем“ в особі ліквідатора Ковези А.І. щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 35 Господарського процесуального кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний

Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ